

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija: Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 30 (1134)

Sestdien, 1958. g. 8. martā

9. gads

Plašāk izmantot vietējos celtniecības materiālus

Ar katru gadu nostiprinās rajona kolhozu ekonomika, aug naudas ienākumi. 1957. gadā rajona kolhozu naudas ienākumi pieauga par pusotra miliona rubļu un sastāda 23 miljonus.

Vorošilova kolhozs nedalāmā fondā ieskaitīja 470 tūkstošus rubļu, no kuriem lielākā daļa tiks izmantota kapitālajai celtniecībai.

Reizē ar kolhozu ekonomisko nostiprināšanos plašākajos izvērsās arī sabiedriskā ēku celtniecība, kā arī dzīvojamo māju celtniecība kolhozniekiem kolhozu centros. Tādēļ pieprasījums pēc celtniecības materiāliem — būvmateriāliem, cementa, dzelzs un ķieģeļiem ir sevišķi liels. Mūsu rūpniecība šo pieprasījumu patreiz pilnīgi apmierināt vēl nevar.

Nemot to vērā, Latvijas KP XV kongress uzdeva republikas Tautas saimniecības padomei krasī palielināt ķieģeļu, cementa un citu būvmateriālu ražošanu. Vietējām padomēm caur rajona rūpniecību un citām organizācijām plašāk jāievieš celtniecībā vietējie būvmateriāli, kas aizstātu kokmateriālus.

Pieredze rāda, ka lopkopības ēku sienas var būvēt no kokbetona vai arī no šlagbetona.

Dzīvojamo māju celtniecībai var plaši pielietot kūdras blokus. Viss tas pavairo celtniecības materiālu resursus un palētinās celtniecības objektu būvi.

Tā, piemēram, kolhozos „Darbs” un Ļeņina govju kūtiem sienas uzbūvēja no kokbetona. Reizē ar to tika ietaupīti vairāki simti kubikmetru kokmateriāla un krietni mazāk izdots naudas celtniecībai.

Mūsu rajonā ir lielas iespējas izmantot būvmateriālus. Zāģa skaidu mums ir pietiekošā daudzumā. Rajonā strādā pavisam 13 gateri.

Līdzīgi zāģu skaidām būvniecībā var izmantot arī līnu spalvas, kuru pietiekošā daudzumā ir katrā kolhozā.

Sevišķi izdevīgs būvmateriāls ir kūdras bloki, kurus var ražot mūsu pašu kūdras fabrikā. Taču līdz šim kūdras blokus celtniecībā pielietojam vēl ļoti maz, kaut gan dzīvojamās mājas, kuras celta no kūdras blokiem, ir siltas un sausas.

Viss tas liecina, ka rajona celtniecības organizācijām, kā remontu celtniecības kantorim, starpkolhozu celtniecības kantorim un individuālajiem būvētājiem celtniecībā plašāk jāizmanto vietējie būvmateriāli. Dzīvojamo māju un saimniecības ēku sienas jābūvē no kokbetona vai arī no kūdras blokiem.

Rajona rūpniecībai jāpavairo ķieģeļu ražošanu un jāuzlabo to kvalitāte.

Izmantojot vietējos būvmateriālus, daudz straujākos tempos varēs izvērst celtniecību mūsu rajonā un ietaupīt dārgo kokmateriālu.

PĀRSKATS

par piena ieguvī rajona kolhozos no 1958. g. 1. janvāra līdz 1. martam
(pēc CSP Inspektūras ziņām)

№ p./k.	Kolhoza nosaukums	Iegūts piens uz 100 ha lauks. izm. zemes ont	Izslaukts no 1 barības govju no gada sākuma		Izslaukts piens februārī	
			kg	vairāk + vai mazāk —, salīdzinot ar pagājušo gadu	kg	vairāk + vai mazāk —, salīdzinot ar pagājušo gadu februārī
1.	Nākotne	39,3	297	+182	129	+41
2.	Zelta vārpa	25,1	169	+48	67	+11
3.	Brīvais zemnieks	20,9	167	+37	68	+12
4.	Stalīna v. n.	18,7	182	+57	82	+24
5.	Darbs	18,7	161	+73	70	+31
6.	Čapajeva v. n.	11,8	107	+68	41	+21
7.	1. Maijs	10,2	119	+56	56	+27
8.	Druva	10	97	+13	48	+2
9.	Oškalna v. n.	9,8	87	+7	38	-7
10.	Daugava	8,7	136	+89	54	+27
11.	Uzvara	8	91	-24	49	-6
12.	Ziedošā vārpa	7,9	70	+18	32	+9
13.	Vorošilova v. n.	7,6	103	+34	50	+9
14.	Sarkanais karogs	7,2	78	+34	32	+8
15.	Strauts	6	65	+8	35	+5
16.	Cīņa	5,7	72	+2	35	+2
17.	Kalīpina v. n.	4,8	70	+37	31	+17
18.	Gaisma	4,8	70	—	35	—
19.	Darba tauta	4	46	+25	29	+19
20.	Latgales zieds	3,9	50	+10	12	-7
21.	Molodaja gvardija	3,3	53	+5	27	+6
22.	Dzimtene	3,2	33	-1	15	—
23.	Draudzīgais maijs	3	48	+23	23	+13
24.	Ļeņina v. n.	2,1	32	—	16	—
25.	Padomju Latvija	1,8	26	-12	15	-6

1958. g.
16.
marts

Līdz PSRS
Augstākās Padomes
vēlēšanām

palikušas 8 dienas

Alida Zepa pie vēlētajiem Rudzētos

Svinīgi uzpostajās skolas zāles telpās pulcējās lauksaimniecības arteļa „Molodaja gvardija” ļaudis, skolotāji, skolēni. Aplausiem skanot, tribīnē uzņāk glīta, jauna sieviete. Viņas sirsnīgais un nopietnais skats runā par cilvēka labākām īpašībām. Tā ir PSRS Augstākās Padomes deputātu kandidāte Alida Zepa.

Viņa stāsta par savu kolhoza dzīvi, par savu zootehniķes darbu.

Pēc tam runā uzticības persona b. Vasiļjevs, kas pastāstīja, ka Vīļānu rajona kolhoza „Pionieris” kolhoznieki PSRS Augstākās Padomes vēlēša-

nām izvirzījuši savu zootehniķi Alīdu Zepu un ka daudz mūsu rajona kolhozi un uzņēmumi vienprātīgi atbalstījuši viņas kandidatūru.

Runāja arī kolhoza „Molodaja gvardija” partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Sergejevs, kas aicināja vēlēšanu dienā — 16. martā — nodot savas balsis par labāko mūsu tautas meitu Alīdu Zepu.

Sanāksmes nobeigumā Rudzētu vidusskolas skolēni pasniedza Alīdai Zepai kā dāvanu grāmatu. Pēc tam notika labi sagatavots Rudzētu vidusskolas kolektīva koncerts.

I. Kokoriša

Mēs spriežam tā...

Ar lielu sajūsmu Stalīna kolhoza ļaudis uzņēma PSKP CK Plenuma lēmumu un b. Hruščova referāta tēzes par kolhozu iekārtas tālāku attīstību un MTS reorganizēšanu. Par to dzirdējam kolhoza valdē, brigādēs un lopkopības fermās.

Pateicoties partijas un valdības gādībai, mūsu sabiedriskā saimniecība ar katru gadu aug un nostiprinās. Vairākkārt palielinājušies naudas ienākumi, ievērojami augusi kolhoznieku materiālā labklājība. Ne maza loma kolhoza nostiprināšanā ir bijusi MTS. Ar savu bagāto tehniku un kvalificētiem mehanizatoru kadriem tā daudz palīdzējusi kolhozam lauksaimnieciskajā ražošanā. Bet tagad, kad kolhozs ekonomiski nostiprinājies, no kolhoznieku vidus izauguši spēcīgi mehanizatoru kadri, komplekso brigāžu priekšgalā ir pieredzes

bagāti brigadieru, MTS vadotāji, kolhoza ražošanā sāc mazināties. Vairāk nav vajadzības uz vienas un tās pašas kolhoza zemes atbrīvot diviem saimniekiem. Vairāku republikas kolhozu pieredze rāda, ka, strādājot bez traktoru brigādes brigadiera, kolhoza valdes, laukkopības un komplekso brigāžu brigadieru vadībā tehnika tiek izmantota daudz racionālāk, pie kam ražotās produkcijas pašizmaksa iznāk lētāka, jo atkrīt traktoru brigadiera algošana.

Mūsu kolhoznieki ir nolēmuši jau šogad iegādāties kolhozā esošo MTS tehniku, lai paši to varētu izmantot un vadīt, paaugstināt darba ražīgumu, pazemināt produkcijas pašizmaksu, tā nostiprinot savu kolektīvo saimniecību un ceļot kolhoznieku materiālo labklājību.

J. Vucāns,
Stalīna kolhoza zootehniķis

Kolhozu tirumiem tikai labi sagatavotu sēklu

Nesen Līvānu MTS laboratorijā notika kolhozu klētnieku seminārs. Tajā klētnieki saņēma vērtīgus norādījumus, kā pareizi sagatavot sēklu pavasara sējai.

Attēlā: vecākā laborante Leontīne Lazdāne ar semināra dalībniekiem apskata sēklu digtspēju.

8. marts

Šodien padomju tauta atzīmē starptautisko sieviešu dienu. Šajā dienā progresīvās sievietes visā pasaulē demonstrē savus spēkus cīņā par mieru, maizi, brīvību un sociālo taisnību. Bet padomju sievietes iegulda savu tiesu šai cīņā ražēnā darbā visās tautsaimniecības nozarēs.

Arī mūsu rajonā sievietes-strādnieces, kolhoznieces, lauksaimniecības speciālistes, ārstes un skolotājas guvušas ievērojamus panākumus. Lūk, rūpniecībā strādājošā Zinaida Fedorova darba normu izpilda par 140 procentiem, Vera Stepanova, kūdras fabrikas strādniece savu uzdevumu veic par 170 procentiem. Lieliskas sava darba darītājas ir 45. tipogrāfijas burtlīces Anna Jančevska, Aina Skarino un Antoņina Jokste.

Šajās dienās redakcija saņēmusi rajona slimnīcā esošās slimnieku grupas vēstuli, kurā tie izsaka pateicību medicīnas darbiniekiem ārstēm bb. Laptevai, Jurinovai un Gnusovai, māsām bb. Pastarei, Priedei, Muižniecei, Muktupāvelai, sanitāriem bb. Valainei, Kursītei, Gobai, Vērdīnai un Znotīnai.

Labu slavu mūsu rajonā iemantojušas lauksaimniecības pirmrindnieces. Daudzas no viņām ir apbalvotas ar PSRS ordeņiem un medaļām. Ar Darba Sarkanā karoga ordeni apbalvota rajona MTS galvenā agronome Ausma Vucāne un kolhoza „Nākotne” slaucēja Emīlija Švirkste, ar ordeni „Coda zīme” — kolhoza „Brīvais zemnieks” slaucēja Franciska Ancāne, kolhoza „Daugava” cūkkope Auklīna Arhīpova, kolhoza „Nākotne” agronome Veronika Buceniece, kolhoza „Uzvara” slaucēja Helēna Rāzna.

Mūsu rajonā ir arī teicamas mehanizātores. Jau divdesmito gadu vada gan traktoru, gan smago mašīnu, gan kombainu Helēna Zuzja. Novēlēsim šodien viņai vēl ilgus laimīga darba gadus! Kā vienlīdzīgs lielās mehanizatoru saimes loceklis strādā m. c. r. i. e. l. e.

Padomju sievietes kopā ar vīriešiem strādā enerģiski un radoši. Viņas apzinās, ka, jo pašizlīdzīgāk tās strādās, jo sekmīgāk veiksies komunistiskā celtniecība mūsu zemē, laimīgāka, skaistāka klūs mūsu bērnu dzīve.

„Padomju vara ir pirmā un vienīgā pasaulē, kas pilnīgi iznīcinājusi visus vecos, buržuāziskos, nekrietnos likumus, kuri nostāda sievieti tiesībās nevienlīdzīgā stāvoklī ar vīrieti...”

V. I. Leņins

Vīnas pelna atzinību

Attēlā: Līvānu MTS elektrostacijas motoriste Līvija Lāce. Viņa ir viena no nedaudzajām mūsu MTS sievietēm, kas strādā tieši pie tehnikas. Savu pienākumu viņa veic apzinīgi, labi.

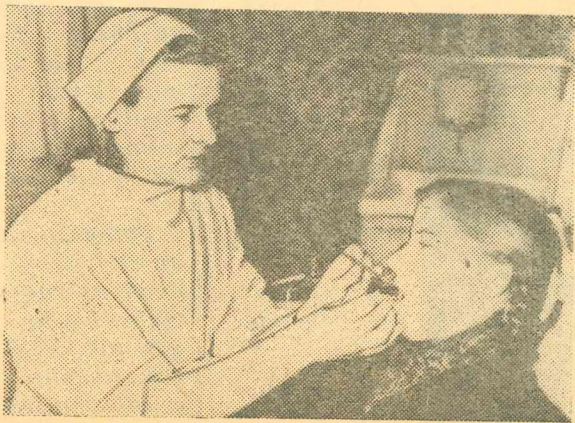

Attēlā: Līvānu kūdras fabrikas ceha brigadiere Leokādija Petrovska. Viņas brigādes strādnieces darba uzdevumu ik dienas izpilda par 170—180 procentiem.

Attēlā: patērētāju biedrības veikala № 3 vadītāja Antonija Oberte. Viņas vadītais veikals preču apgrozības plānu 1957. gada IV kvartālā izpildīja par 125 procentiem, bet šā gada janvārī un februārī — par 100 procentiem.

Attēlā: Līvānu poliklīnikas zobārste Gaiņa Gņusova savā darba kabinetā. Ar savu darbu b. Gņusova iemantojusi sev autoritāti un pacientu atzinību.

Jaunās speciālistes darbā

It kā vienīgā un patiesā valdniece pār pilsētu saimniecību jūlija pēcpusdienas saule. Tā ar saviem svelmainajiem stariem bagātīgi apveltīja visus, kas negribēja vai arī nevarēja paslēpties.

No bagātīgā siltuma drūma ielās apsīka, cilvēki slēpās namu vai koku patīkamajā vēsumā.

Klusumā un snaudā bija iegrimis arī autobusu pietānes laukums, tikai pie pašas stacijas koku ēnā bija redzami nedaudzi cilvēki. Uz soliņa, pussnaudā iegrimusi, gaidīja autobusu sirmā māmiņa. Divi jaunieši uz soliņa bija aizrāvušies strīdā par sporta sacensībām.

Visus gaidītājus iztraucēja skaļš pienākušā autobusa signāls. No nelūgtā viesā iztrūkās, un, laiski spārnus vicinot, aizlaidās uz savām neaizskaramajām paslēptuvēm namu pažobelēs baloži un zvirbuļi.

— Griša! Vitja! — sauca, autobusa durvis stāvēd, trīs brūni nodeguši jaunieši. Bet Griša un Vitja jau stāvēja blakus un, pakalpīgi pievācot no draugiem čemodānus, apbēra tos jautājumiem: — Vai uzvarējāt? Var apsveikt? Kādu vietu ieguvāt? Bet „varoņi” ar atbildēm nemaz nesteidzās. — Gan jau vēlāk uzzināsi, — pateica viens no atbraucējiem un visi bariņā, skaļi čalodami, aizsteidzās prom.

Sirmā māmiņa, lai arī kā centās ieraudzīt savu mīlu, meitu-studenti, to nesagaidīja. Skumjām acīm pavadījusi autobusu un smagi nopūtusies aizgāja.

Laukumā pie autobusu pieturas viss palika kluss un tukšs, tikai trīs meitenes, kuras bija izkāpušas no autobusa, neziņā raudzījās visapkārt. Pēc apģērba un izturēšanās tām bija kautkas kopējs, izskatījās tā, it kā visas trīs būtu atbraukušas no vienas vietas, no viena darba vai skolas. Pēc izskata tās nebija cita citai līdzīgas. Acīmredzot visas viņas bija mērojušas tālu ceļu. Gaišzi-

lais apģērbs bija putekļiem piesūcies un izskatījās pelēks, arī sejas sagurušas. Tās sagaidīt nebija ieradies neviens.

Ieraudzījušas, ka laukumam steidzīgi pāri dodas kāda sieviete, tās nekavējoties krustoja viņai ceļu un pieklājīgi atvainojušās, gandrīz visas vienā balsī kautrīgi uzprasīja:

— Kur šeit meklēt ceļu uz kūdras fabriku? — Ejiet pa to un galā būsiet.

Saņēmušas atbildi, meitenes, domās nogrimušas, aizgāja norādītajā virzienā.

Nākošās dienas rīts kūdriniekam solīja skaistu, saulainu dienu.

Šajā rītā kantora lieveni bija redzami daži cilvēki, to vidū arī fabrikas direktors, vīrs jau sen pāri pusmūžam, sirmi, gandrīz baltiem matiem. Turpat atradās arī grāmatvedis un kopmitnes komandants. Pēc neilga laiciņa viņiem piebiedrojās partijas pirmorganizācijas sekretārs un ceha priekšnieks.

Pēc negarām personiskām pārrunām direktors paziņoja:

— Pie mums beidzot ieraudusies jaunie speciālisti, — direktors it kā apdomājās un tad turpināja, — jaunas meitenes...

Katrs ātrāk gribēja dzirdēt, kur tās izvietotas darbā un uzzināt par tām kaut ko vairāk. Iecirkņa priekšnieku interesēja, kurš iecirknis viņas saņems.

— Divas strādās pie kūdras ieguves un viena pie žāvēšanas, — atbildēja direktors, — kura pie kāda darba izvēlēsies, tur arī lai strādā.

— Atbildīgs iecirknis pie iegūšanas, tik jaunas, bez kādas pieredzes, netiks galā, — iebilda partijas organizācijas sekretārs. — Zajas! — ieminējās kāds no vecajiem tehniķiem.

— Lai nu izmēģina roku, — neticēbī it kā nodomājuši sapulcējušies izklīda.

Pār galdu noliekusies meitene, gaišiem bīzēs pītiem matiem, raksta domrakstu „Mana dzimtene”. Tā nedzird, ka pa radio tiek pārraidīts koncerts, to netraucē arī uz plītiņas sīcošais tējas katliņš. Viņai, tehniķei, vakarskolas audzēknei, jāgatavojas kārtējām mācību stundām.

— Dzimtene, kur tad ir mana dzimtene? — domā komjauniete Nina Voluhova. — Lielā un slavenā Gorkija, kur esmu dzimusi un kur pagāja skaistie skolas gadi? Bet varbūt šī pilsētiņa pie Daugavas? Šeit taču sākās viņas istā dzīve, patstāvīga darba dzīve. Nē, tā ir visa

plašā padomju zeme, kurā netrūkst draugu, kurā ciena tavu darbu, zeme, kuras labā tu strādā un dzīvo.

Sākumā Ninai daudz nācās cīnīties, lai iekraujot kūdru, to šķīrotu. Pa vecam paradumam vienmēr nepareizi nopēma krautnes. Samierināties ar to nevarēja, nācās par paviršību runāt stingrā valodā.

— Ko māci vecu vīru! Jaunā uzstājas! — šādas replikas sākumā Ninai nācās dzirdēt diezgan bieži. Tad tai likās, ka viņa neizturēs. — Jā, Nina neizturēs, — tā sprieda arī citi. Taču sirsnīga saruna ar brigādes ļaudīm un nereti jaunās tehniķes norīkojums darbu pārstrādāt visu izmainīja. Lūzums bija panākts. Cilvēki, redzot Ninas cenšanos, sāka to cienīt un uzdoto darbu veikt kārtīgi.

Ninas draudzene Lidija Oboļenskaja jaunajā darba vietā iejutās ātri. Rācēju brigādes ļaudis vienmēr to pie savām karjerām sagaidīja kā tuvu un dārgu cilvēku. Daudz viņai darbā palīdzēja vecais tehniķis Broņislavs Andrejevičs un rācēji Juris Staņislavovičs un Gabriels Ludvigovičs. Tagad Lida darbu pilnīgi apguvusi, par viņu stāv spēcīgā un saliedētā brigāde.

Biedri tehniķ, kā lai apgriež mašīnu? Mēs beidzām vienu karjeru un tagad jāgriež uz otru, — tā pēc nedaudz dienām kopš darba sākuma pie Agafijas Kustovas griežas strādnieki.

— Vai tad jūs, būdami veci strādnieki, to nezināt? — mazliet pārsteigta jautāja jaunā tehniķe. — Sagatavojiet gulšņus un slīdes, tad es parādīšu! — atbildēja Agafija.

Mašīnu apgrieza labi un brigādes ļaudis pārliecinājās, ka Agafija savu lietu prot. Bet pēc dažām dienām atkal pārbaude — brigādē trūkst viena cilvēka. Kas stāsies viņa vietā?

— Es strādāšu tās strādnieces vietā, — stingri un droši atbild komjauniete Kustova. Un Agafija teicami nostrādāja savu maiņu. Vakara gan rokas sūrstēja, bet tas nekas, toties darbs veikts godam.

— Nav nekāda baltrocīte. Prot un mīl darbu, — šādu spriedumu par Agafiju deva brigādes ļaudis.

Tagad pie darba uzdevumu sadales arvien tiek minēti triju deviņpadsmitgadīgo tehniķu vārdi, jo viņām var ticēt — jaunās neplevils, neatstās uzdevumu neveiktu vai pusceļā.

A. Rudzutaka

Pa „Uzvaras Ceļa” nepublicēto materiālu pēdām

Prēmiju saņems

Kolhoza „Gaisma” kolhoznieks b. Eriņš redakcijai rakstīja, ka viņam par 1956. gada linu plāna pārpildi bija aprēķināta prēmija, bet Leņina kolhozam pārdaloties, tā netika pilnīgi izmaksāta. Tagad kā kolhoza „Gaisma”, tā Leņina kolhoza valdes to atsakās izmaksāt.

Uz pieprasījumu Līvānu rajona izpildu komiteja redakcijai ziņo, ka pilsonim Eriņam prēmija par linu plāna izpildi 1956. gadā neizmaksāta pilnībā — tādēļ, ka, Leņina kolhozam pārdaloties, nebija pietiekoši naudas līdzekļu. Minētā prēmija b. Eriņam jāsaņem no kolhoza „Gaisma”, kura valde apņēmies ar viņu norēķināties līdz šā gada 20. martam.

Pensija jāpienes mājās

Savā vēstulē redakcijai Oškalka kolhoza pensionārs rakstīja, ka Vanagu pasta nodaļas pastnieks viņam pensiju mājās nepienes, bet pēc tās jāiet uz Vanagiem.

Uz pieprasījumu Līvānu rajona izpildu komiteja redakcijai ziņo, ka minētais fakts pareizs. Vanagu pasta nodaļas priekšniece b. Vaidere brīdināja un viņai uzdots pensiju naudas pārvedumus nogādāt savlaicīgi pensionāriem mājās.

Pensionāra izteiktā sūdzība, ka pasta darbinieki neizpilda naudas pārveduma paziņojumu, nav pareiza, jo 1957. gada likuma 490. pants nosaka, ka saņemot naudu adresātam, pārveduma paziņojumam otrā pusē jāuzraksta ziņas par attiecīga personības dokumenta uzrādīšanu un jāparakstās.

+++++

Kandžas brūvētājiem jāsaņem sods

Iznīcinot ievērojamus daudzumus graudu, kartupeļu, cukurbiešu un cukura kandžu brūvētāji grauj mūsu valsts ekonomiku. Kandžas dzeršana bieži noved cilvēkus pie sabiedrisko normu pārkāpumiem un nozieguma.

Jau 1948. gadā PSRS Augstākās Padomes Prezidijs izdeva dekrētu par kandžas izgatavošanas un pārdošanas aizliegšanu.

Mūsu rajonā ir gadījumi, kad vairāki pilsoņi, neievērojot dekrētu, nodarbojas ar kandžas brūvēšanu un pārdošanu.

Nesen rajona milicijas nodaļas darbinieki Čapajeva kolhozā atklāja grupu kandžas brūvētāju.

Pilsoni Gaiduku, Jāzepu Jāzepa d. un Elduku, Eduardu Augusta d. Līvānu rajona tautas tiesa par kandžas brūvēšanu sodīja katru ar 1.000 rubļu naudas sodu.

Katrs, kas neievēros mūsu likumus, kas aizliedz kandžas brūvēšanu, tiks stingri sodīti.

A. Čaplinskis

Redaktore H. JEROFEJEVA